

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2021 — Arctic Paper Grycksbo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-269/21)

(2021/C 297/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arctic Paper Grycksbo AB (Grycksbo, Σουηδία) (εκπρόσωποι: A. Bryngelsson και A. Johansson, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το παράρτημα I της απόφασης (ΕΥ) 2021/355 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2021, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που αφορά την εγκατάσταση με το αναγνωριστικό SE000000000000468, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εκτίμησε προδήλως εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά, κρίνοντας ότι η εγκατάσταση της Arctic Paper χρησιμοποιεί «αποκλειστικά βιομάζα». Κατά την περίοδο η οποία θεωρείται για την Επιτροπή κρίσιμη, η Arctic Paper είχε εκπομπές ορυκτών καυσίμων. Η Επιτροπή συμφώνησε επίσης να συμπεριληφθούν μερικές εγκαταστάσεις οι οποίες είχαν ετήσιες εκπομπές σε παρόμοια επίπεδα.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Πρώτον, εγκαταστάσεις σε κατάσταση παρόμοια με αυτή της προσφεύγουσας είχαν παρόμοια επίπεδα εκπομπών, αλλά δεν αποκλείστηκαν. Δεύτερον, ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, καθώς, μεταξύ άλλων, λιγότερο φιλικό προς το περιβάλλον ανταγωνιστές της προσφεύγουσας αποκτούν οικονομικό πλεονέκτημα έναντι αυτής. Δεν υφίσταται αντικειμενικός λόγος ο οποίος να δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου

- Η προσφεύγουσα αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση παράβαση ουσιώδους τύπου. Πρώτον, η Επιτροπή παρέβη το καθήκον επιμέλειας που υπέχει, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις ουσιαστικές και αξιόπιστες πληροφορίες που έλαβε από την Swedish Naturvårdsverket (Υπηρεσία προστασία περιβάλλοντος), οι οποίες, εάν είχαν ληφθεί υπόψη στην απόφασή της, θα είχαν οδηγήσει σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Δεύτερον, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της προσφεύγουσας. Η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί δυσμενές για την προσφεύγουσα ατομικό μέτρο. Εάν η Επιτροπή –αφότου πληροφορήθηκε ότι εταιρίες γενικώς, και ειδικώς η προσφεύγουσα, στρογγυλοποιούν προς τα πάνω ή προς τα κάτω τα δεδομένα εκπομπών τους– είχε παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα ακροάσεως, η τελευταία θα ήταν σε θέση να της εξηγήσει ότι οι πληροφορίες τις οποίες είχε υποβάλει περιείχαν τέτοιου είδους στρογγυλοποιήσεις. Τρίτον, δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως. Οι λόγοι για τους οποίους αποκλείστηκε η προσφεύγουσα δεν συνάγονται από την απόφαση, η οποία στερείται παντελώς αιτιολογίας όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την ίση μεταχείριση.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών, καθώς και οι προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής για τη χορήγηση έγκρισης, την ενθάρρυναν να μειώσει τις εκπομπές ορυκτών καυσίμων, προτιμώντας την καύση βιομάζας. Η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να προβλέψει ότι η εγκατάσταση δεν θα καλυπτόταν πλέον από το σύστημα εμπορίας εκπομπών (ETS) και, ως εκ τούτου, ότι θα έχανε την άδειά της να χρησιμοποιεί ορυκτά καύσιμα, καθώς και τη μεγάλη οικονομική αξία δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπών, επειδή η εγκατάσταση είχε μειώσει τη χρήση ορυκτών καυσίμων. Η παραβίαση της εν λόγω αρχής δεν δικαιολογείται από λόγους υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση της οδηγίας 2003/87/EK

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την οδηγία 2003/87/EK, καθόσον προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποκαλούμενης «εξαιρέσης της βιομάζας» (σημείο 1 του παραρτήματος I). Πρώτον, η Επιτροπή στην εκτίμησή της αν η προσφεύγουσα χρησιμοποιεί αποκλειστικά βιομάζα, χρησιμοποίησε στοιχεία αναγόμενα σε αρκετά παλαιότερα έτη, αντί να χρησιμοποιήσει νεότερα στοιχεία ή στοιχεία όσον αφορά τις προοπτικές. Δεύτερον, η ερμηνεία της Επιτροπής όσον αφορά την εξαιρέση της βιομάζας αντιτίθεται προδήλως τόσο σε άλλες διατάξεις της οδηγίας, ιδίως του άρθρου της 10α, όσο και στον σκοπό αυτής, καθώς και στις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Ο σκοπός της οδηγίας γενικότερα, και ο σκοπός των κανόνων που αφορούν τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής ειδικότερα, είναι η παροχή οικονομικών κινήτρων για τη μείωση της χρήσης ορυκτών καυσίμων, μεταξύ άλλων και με την αυξημένη χρήση βιομάζας. Η ερμηνεία της εξαιρέσης της βιομάζας στην οποία προβαίνει η Επιτροπή συνεπάγεται ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται το ανεφάρμοστο της εξαιρέσης της βιομάζας, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εάν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η εξαιρέση της βιομάζας μπορεί να ερμηνευθεί κατά τα αναφερόμενα στο πέμπτο λόγο, το σημείο 1 του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/EK (εξαιρέση της βιομάζας) δεν πρέπει να εφαρμοστεί στην παρούσα υπόθεση, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ. Και τούτο διότι η συγκεκριμένη διάταξη — εφόσον γίνει δεκτή η ερμηνεία της Επιτροπής — αντιβαίνει στο πρωτογενές δίκαιο, περιλαμβανομένων των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Η διάταξη αυτή περιάγει σε μειονεκτική θέση εκείνους οι οποίοι έχουν προχωρήσει περισσότερο στη μετάβαση σε εκπομπές χωρίς ορυκτά, προτιμώντας άλλες. Παρέχει επομένως κίνητρα σε εκείνους οι οποίοι έχουν προχωρήσει περισσότερο με την επαναχρησιμοποίηση ορυκτών καυσίμων, και ενθαρρύνει εκείνους οι οποίοι ακόμη χρησιμοποιούν ορυκτά καύσιμα να μην μειώσουν τις εκπομπές τους πέρα από ένα ορισμένο επίπεδο.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2021 — CNH Industrial κατά EUIPO (SOILXPLORER)

(Υπόθεση T-300/21)

(2021/C 297/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CNH Industrial NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: L. Axel Karnøe Søndergaard, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOILXPLORER — Υπ' αριθ. 18 217 454 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Μαρτίου 2021 στην υπόθεση R 386/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και να επιτρέψει τη δημοσίευση του σήματος για άσκηση ανακοπής, για το σύνολο των αγαθών τα οποία αφορά η αίτηση, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προκειμένου αυτό να λάβει τα κατάλληλα μέτρα·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον αποδόθηκε εσφαλμένη σημασία στο σήμα το οποίο αφορά η αίτηση και δεν εξετάστηκε το σήμα όπως κατατέθηκε·